

Andrzejki

Andrzejkowy wieczór to bardzo specjalny czas. Od wieków wierzono, że w ten dzień można zobaczyć swoją przyszłość dzięki różnego rodzaju wróżbom. W dodatku specjalnym znajdziecie kawałek wosku. Został wcześniej przygotowany zgodnie z zasadami andrzejkowego wróżenia, czyli stopiony i przelany przez dziurkę w mosiężnym kluczu do zimnej wody. Należy wieczorem przy świecy lub lampie obejrzeć cień, rzucany przez ten kształt na ścianę. Reszta to kwestia Waszej wyobraźni... Najważniejsze, żeby dobrze bawić się w Andrzejki:)

Dodatek specjalny

W numerze:

- Z życia szkoły
- Andrzejki w Polsce
- List do Świętego
- Zwierzęta w okresie jesieni i zimy
- Bajka dla ...
- Freestyle
- Szkolny humor

Z życia szkoły

13 października odbyło się ślubowanie klas pierwszych. Bardzo ważny dzień dla naszych pierwszaków, które pod opieką pani Malwiny Pocik i Doroty Żmudki rozpoczęły w naszej szkole przygodę z nauką. Witamy Was i życzymy, aby czas spędzony w szkole był wesoły i pełen sukcesów.

10 listopada w naszej szkole świętowaliśmy odzyskanie niepodległości przez Polskę. 11 listopada to ważna data dla każdego Polaka. Jest to okazja aby przypomnieć sobie o trudnej, ale i pięknej karcie z historii Polski, a także ważna lekcja patriotyzmu.

W pochmurny poranek, 11 listopada 2015 r., w kościele w Nowej Wsi odprawiona została uroczysta Msza Św. za Ojczyznę, na której nie mogło zabraknąć naszej delegacji ze sztandarem.

Zakończyła się zbiórka kasztanów, żołędzi i owoców jarzębiny. Zebraliśmy **686 kg kasztanów i żołędzi oraz 22 kg jarzębiny.** Zbiory zostały przekazane myśliwym z Koła Łowieckiego „Orzeł” w Osieku, w celu dokarmiania ssaków leśnych i ptaków podczas zimy.

W listopadzie odwiedzili nas aktorzy p. Wojciech Habela i p. Jacek Lecznar z programem „GRAMATYKA POLSKA” i w sposób niezwykle interesujący i humorystyczny przekazali wiedzę na temat najważniejszych reguł funkcjonujących w naszym języku.

Andrzejki w Polsce

Andrzejki - jest to dzień, w którym dorośli i dzieci wróżą sobie i dobrze się bawią. Dziś Andrzejki obchodzą chłopcy i dziewczyny mimo, że chłopcy powinni obchodzić Katarzynki, które niestety zostały już zapomniane. Teraźniejsze Andrzejki są więc połączone z Katarzynkami. Kiedyś Andrzejki mogły obchodzić jedynie niezamężne dziewczyny, a wróżby i cały ten dzień były traktowane bardzo poważnie. Dziś w Andrzejki ludzie urządają zabawy, na których wróżą sobie, ale przede wszystkim świetnie się bawią. Jest to czas spotkania ze znajomymi.

A oto kilka najpopularniejszych wróżb Andrzejkowych:

- Lanie wosku - jest to najbardziej znana - od wieków aż po dzień dzisiejszy - wróżba andrzejkowa.

Przygotowanie:

Roztop wosk w małym naczyniu i lej na wodę przez ucho od klucza. Kształt woskowej figurki może wydawać się nieczytelny, ale gdy obejrzysz jego cień na ścianie, łatwiej dopatrzysz się zarysu. Mogą to być przeróżne kształty. Wystarczy odrobina fantazji a dowiesz się co czeka Cię w nadchodzącym roku.

- Buty - do wróżenia można posłużyć się również butami. Ale uwaga, ta wróżba dotyczy tylko niezamężnych pańien.

Przebieg zabawy:

Ustawiamy buty, zdjęte z lewej nogi, gęsiego naprzeciwko progu drzwi. Przekładamy ostatni but na przód rzędu tak długo, aż któryś przekroczy próg. Właścicielka buta, który to zrobił, może oczekiwać na szybką zmianę stanu cywilnego.

- Jabłko - Wróżba z jabłkiem polega na tym, aby tak obrać jabłko, by powstała jak najdłuższa obierzyna (skórka przzerwana kolejny etap wróżby odstawiania). Potem wróżący zamyka oczy, myśli o miłości i przez lewe ramię rzuca za siebie skórka. Kształt jaki ona przybierze, wskazuje na literę, od której będzie zaczynać się imię przyszłego wybrańca serca

- Karteczki z życzeniami - Do dużego naczynia ze szkła wrzuć kilka kartek z zapisanymi na nich życzeniami. Potem powoli wlej do naczynia zimną wodę. Te karteczki, które wypłyną na wierzch, wskażą marzenia, które się spełnią w najbliższym czasie. Te, które opadną na dno, niestety szybko nie zostaną zrealizowane.

- Kartki z imionami - Na karteczkach (najlepiej z tektury) napisz jak najwięcej imion chłopców. Stań przodem do świeczki i rzuć za siebie garść karteczek z imionami. Obejrzyj się za siebie i zobacz, która karteczka upadła najbliżej. Odczytane na niej imię będzie imieniem Twojego ukochanego.

- Zabawę przynosi również wróżba z białą kartką, na której wypisane są imiona chłopców lub dziewczyn. Przebite kartki szpilką wskaże nam imię potencjalnego partnera.

Życzę Wam miłych i udanych Andrzejek w gronie przyjaciół.

źródło: Internet

Emilia Zątek

List do Świętego

Prezentujemy najciekawsze prace, które wpłynęły na konkurs ogłoszony przez SU Szkoły Podstawowej pt.: "Co chciałbyś/chciałabyś powiedzieć świętemu".

Opiekunki SU SP - Katarzyna Kajor-Suwała, Barbara Ba-Gawęda

Drogi Święty Mikołaju!

Pozdrawiam Cię ciepłutko i szepczę do ucha cichutko. Dziękuję za prezenty wszelkie za te malutkie i za te wielkie. Proszę, nie zapomnij o nikim w tym roku, kiedy będziesz się skradał o zmroku. Za zachowanie niegrzeczne, przepraszam serdecznie.

Proszę o pokój na świecie, żeby nie było smutne żadne dziecię. O zdrowie dla wszystkich, tych obcych i tych bliskich. Proszę o miłość w każdym domu i żeby chleba nie brakowało nikomu. Życzę Ci dużo siły i aby się twoje marzenia spełniły.

Julia Wadoń kl. II b

Święty Janie Pawle II

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Nie zdążyłam Cię poznać, ponieważ odszedłeś „do domu Ojca” miesiąc przed moimi narodzinami. Jednakże w swoim życiu wielokrotnie stykałam się z drogowskazami, które odkrywałeś i głosiłeś zarówno w latach swojej młodości, następnie jako ksiądz w odprawianych przez Ciebie nabożeństwach. Szczególnie wtedy, kiedy tak bardzo oddałeś się Bogu i zostałeś najcudowniejszym pierwszym polskim papieżem. Wraz z moimi rodzicami czytam książkę pt: „Lolek”, która jest o Tobie, kiedy byłeś jeszcze małym Lolkiem. Wiem także, że chodziłeś do Gimnazjum im. Marcina Wadowity w Wadowicach. Podziwiam Cię, że w Tobie nie było ani grama nienawiści, ani jakiegokolwiek złości. Przede wszystkim chciałam Ci szczerze podziękować za to, że uczyłeś innych jak być dobrym człowiekiem. Ta nauka jak już wspominałam, jest podstawą życia także w moim domu. Wielokrotnie wspominałeś, że różaniec to cudowna tajemnica, którą trzeba odkryć. Codziennie więc staram się odmówić pięćdziesiąt zdrowasiek. Dziękuję Ci jeszcze raz za wszystko. Niech Bóg nade mną czuwa wraz Twoim błogosławieństwem.

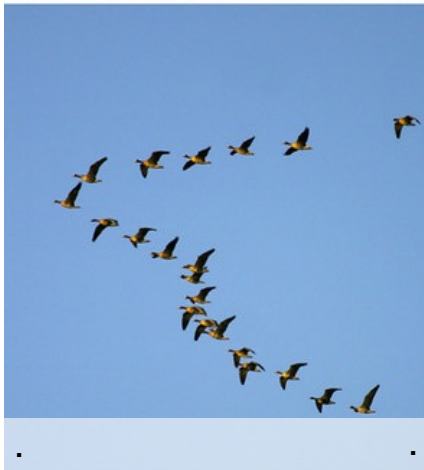
Marcela Musiał kl. IV b

Święty Dominiku Savio!

Mam na imię Dominik. Jesteś moim patronem. Podziwiam Cię, bo nigdy nie miałeś grzechu ciężkiego. Codziennie modliłeś się do Boga. Mimo, że zmarłeś jako młody chłopiec, byłeś wspaniałym człowiekiem. Patronie mój, proszę Cię, daj mi siłę, abym się zapominał o codziennej modlitwie. Patronie dzieci i ministrantów, proszę pomóż mi w pełnieniu zaszczytnej służby przy ołtarzu jako ministrant. Proszę pomóż mi, abym z ochotą wstawał do kościoła na Mszę Świętą, zwłaszcza w soboty, kiedy jest szósta rano. Proszę, módl się za mnie, aby moja dusza poszła do nieba, a także za całą moją rodzinę.

Dominik Hrapkowicz kl. III b

Zwierzęta w okresie jesieni i zimy.

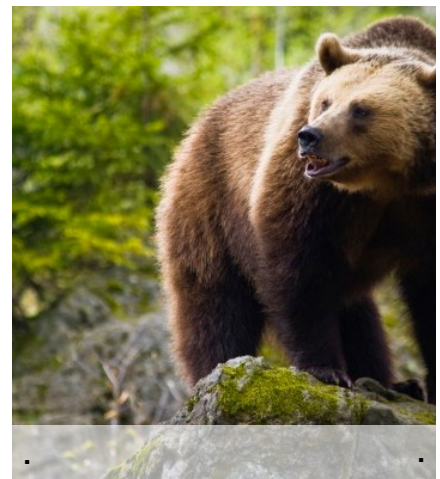
Jesień dla zwierząt oznacza nadejście pory, gdy będą musiały uporać się z niesprzyjającą pogodą i brakiem żywności. Dlatego stosują różne sposoby na przetrwanie tego okresu. Skutecznie radzi sobie z tym wiele ptaków, podejmując wędrówki do ciepłych krajów. Tam znajdują warunki odpowiednie, by przetrwać.

Dużo zwierząt nie zmienia miejsca pobytu. Dla nich jesień to okres wzmożonej pracy przy zbieraniu zapasów na zimę oraz szukaniu kryjówek. Z początkiem tej pory roku wiele roślin wytwarza owoce i nasiona, którymi żywią się zwierzęta roślinożerne. Niektóre z tych zwierząt najadają się na zapas, wiele z nich gromadzi pożywienie w spiżarniach, norach i dziuplach. Ssaki, które są aktywne zimą, linieją – zmieniają futro na gęstsze i cieplejsze. Dzięki temu zwierzęta pozostające na chłodną porę roku w Polsce mają szansę przetrwać zimą.

Wraz z nadchodzącą zimą organizmy przygotowują się do tzw. snu zimowego czyli hibernacji.

Hibernacja naturalna - jest to fizjologiczny stan organizmu o charakterze przystosowawczym, polegający na wyłączeniu termoregulacji, znacznym spowolnieniu procesów życiowych i obniżeniu temperatury ciała, zwiększający tolerancję organizmu wobec niesprzyjających warunków środowiskowych. Organizmy zdolne do przechodzenia w stan hibernacji nazywane są hibernatorami.

Wśród zwierząt hibernujących są gatunki [m.in.](#) płazów i kilku rzędów ssaków – stekowców (kolczatka), torbaczy (oposy karłowate), szczerbaków, owadożernych (jeże), gryzoni (chomiki, susły), drapieżnych (niedźwiedź, borsuk), wiele gatunków nietoperzy i kilka gatunków naczelnych (lemury).

Stan hibernacji u owadów określany jest jako diapauza – przechodzą go zwykle ich jaja, larwy lub poczwarki. Oprócz licznych gatunków ssaków, z sezonowej hibernacji znany jest tylko jeden gatunek ptaka – lelek zimowy. Kilka gatunków kolibrów, jerzyków i czepigi z rodzaju *Colius* zapada w zbliżony do hibernacji stan torporu.

Torpor – jest to stan kontrolowanego obniżenia temperatury ciała przez zwierzęta stałocieplne. Wraz z obniżeniem temperatury ciała spowalniana jest praca serca oraz większość innych czynności fizjologicznych. Mianem torporu określa się zazwyczaj krótkotrwałe okresy obniżenia temperatury ciała, trwające od kilku godzin do kilku dni.

Milego czytania!

Daria Bies

Bajka dla ... próżnych

Pewnego razu przybył do puszczy puchacz wracający z niewoli i opowiedział wszystkim zwierzętom o ludzkich zwyczajach. Mówił, na przykład, że w miastach ludzie kwalifikowali artystów według ich kompetencji, aby ustalić, który z nich był najlepszy w danej dyscyplinie: malarstwo, rysunek, rzeźba, śpiew ...

Wiadomość o ludzkich zwyczajach w mig rozeszła się po całej puszczy i natychmiast zorganizowano konkurs śpiewu, na który zapisali się prawie wszyscy obecni, poczynając od szczygła, a na nosorożcu kończąc.

Poinstruowani przez puchacza wyuczonego w mieście, wydali dekret mówiący o tym, że wyniki konkursu zostaną ogłoszone po tajnym i powszechnym głosowaniu, w którym wezmą udział wszyscy uczestnicy konkursu, czyli że sami będą dla siebie jury.

Tak też się stało. Wszystkie zwierzęta, łącznie z człowiekiem, wchodziły na scenę i śpiewały, otrzymując mniejsze lub większe brawa od zebranych widzów. Następnie oddawały swój głos na skrawku papierku, który złożywszy na pół, wrzucały do urny pilnowanej przez puchacza.

Kiedy nadszedł moment powtórnego przeliczenia głosów, puchacz wszedł na prowizoryczną scenę, wprowadzony przez dwie małpy w sędziwym już wieku, otworzył urnę, aby przeliczyć wyniki tak „uczciwych i demokratycznych wyborów” w „pokazie tajnego i powszechnego głosowania”, o których się nasłuchał od polityków w miastach.

Jedna z małp wyjęła pierwszy głos i puchacz, wśród ogólnych emocji, krzyknął:

- Moi drodzy, pierwszy głos jest dla naszego przyjaciela osła!

Zapanowała cisza, a następnie rozległy się nieśmiałe oklaski.

- Drugi głos: osioł!

Ogólne zamieszanie.

- Trzeci głos: osioł!

Uczestnicy konkursu zaczęli się sobie przyglądać, początkowo ze zdziwieniem, później oskarżycielsko, a na końcu – po wielu głosach oddanych na osła – coraz bardziej zawstyżeni swoim głosowaniem.

Wszyscy doskonale wiedzieli, że nie było gorszego głosu od fałszywego ryku osła. A jednak większość wybrała go na najlepszego ze wszystkich śpiewaków.

I stało się to, czego nikt się nie spodziewał. Po przeliczeniu głosów, decyzją „bezsronnego jury w wolnych wyborach”, fałszujący i przenikliwie ryczący osioł wygrał. I został ogłoszony „najlepszym głosem całej puszczy i okolic”.

Puchacz później wytłumaczył wszystkim, jak to się stało. Otóż każdy uczestnik, uważając siebie za pewnego zwycięzcę, oddał swój głos na najmniej kwalifikującego się do zwycięstwa uczestnika, który nie stanowił absolutnie żadnego zagrożenia.

Wybory skończyły się prawie jednomyślnie. Tylko dwa głosy nie padły na osła: jeden samego osła, który wiedział, że i tak nie ma nic do stracenia, więc szczerze zagłosował na skowronka, natomiast drugi głos należał do człowieka, który oczywiście wybrał samego siebie.

Jorge Bucay

/Bajkę wybrała dla Was Łucja Listwan/

Freestyle

By wykonać tak skomplikowaną sztuczkę trzeba rozłożyć ją na prostsze części.

1. Najpierw kładziemy piłkę na ziemi przed nami.

2. Teraz w spokojnym biegu, naszą lepszą nogą przetaczamy ją wewnętrzną częścią stopy i pozwalamy, by piłka swobodnie się turlała.

3. W następnej części po przeturlaniu piłki wykonujemy dwa małe kroczki, a następnie zatrzymujemy ją podeszwą, ponownie używając do tego lepszej nogi.

4. Następnie po wykonaniu opanowanej sekwencji ponownie toczymy piłkę wewnętrzną częścią lepszej nogi, a słabszą nogą wykonujemy zwód polegający na okrążeniu piłki do wewnątrz.

5. Teraz zatrzymujemy piłkę podeszwą i pociągamy piłkę za siebie. Robimy to jednym ruchem.

6. Podczas turlania się piłki wykonujemy pół obrotu w kierunku piłki w stronę przeciwną do naszej lepszej nogi.

7. Teraz wszystkie elementy łączymy.

Nie ma szans żeby po dobrze wykonanym zwodzie przeciwnik zorientował się gdzie polecą piłka. Życzymy udanych treningów i wielu okiwaných rywali.

Link do filmu: <https://youtu.be/-iqypVMDi5k>

Maciej Żmudka

SZKOLNY HUMOR

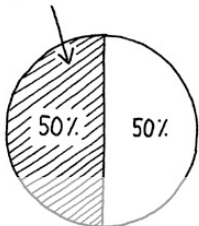

**Przez uderzenia
pędzlem malarz
uzyskuje smutek na
twarzy modelki.**

**Barak, burak, czy jak
mu tam to kierunek w
sztuce.**

**Jan Christian
Andersen nie miał
rodziców, urodził się u
obcych ludzi.**

NIEKSZA POŁOWA

MNIEJSZA POŁOWA

**Przed wojną z wczasów
korzystali tylko bogaci, a
dzisiaj może z nich
korzystać każdy, kto ma
pieniądze.**

**Przydawka to część
zdania, która czasem
się przydaje.**

